

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Volontiranje u misiji Minero

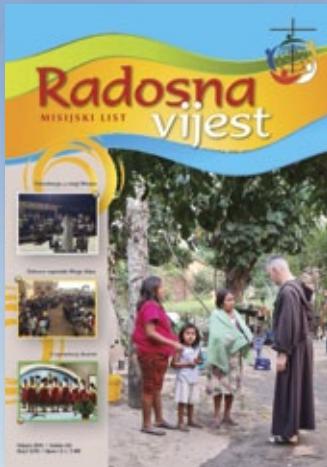

Duhovni napredak Misije Adeia

U neprestanoj dinamici

Apostolat molitve

Molimo za bolesnike u završnom stadiju njihova života, kao i za njihove obitelji, da dobiju potrebnu zdravstvenu i duhovnu skrb i pratnju.

Sadržaj

Uvodnik

U središtu

Iz života naših misionara

Intervju Apostolat molitve

Aktualnosti

Živojni put jednog misionara Svi su misionari

Korizma – hod prema izvoru Života	3
KORIZMENA ODLUKA: Radosna vijest.....	4
Volontiranje u misiji Minero	6
Duhovni napredak Misije Adea	8
U neprestanoj dinamici.....	9
Dr. sc. Irena Jukić: „Darivanje krvi transfuzija je ljubavi“.....	11
Apostolat molitve za veljaču 2024.....	14
Dan Djela svetog djetinjstva u Drinovcima	15
Proslava Bogojavljenja i Djela svetog djetinjstva u župi Gromiljak	15
Pjevači betlehemske zvijezde u Presnačama.....	16
Pjevači betlehemske zvijezde ponovno u Gračanima	16
Pjevači betlehemske zvijezde u pohodu Zagrebom	17
Poletjeli su andeli dobrote.....	17
Molitvena zajednica za svećenike	18
Srcem za misije.....	19
Širom svijeta ■ Opet u svome Marapaiu.....	20
„Nije dobro da čovjek bude sam“	21

Impressum

Izdavač: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisk: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 1000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Korizma – hod prema izvoru Života

Piše mons. Luka Tunjić

Ove godine korizmeno vrijeme počinje već sredinom veljače. Ono nas poziva na budnost, pravu i obraćenje molitvom, postom i djelima milosrđa. Ako bismo Isusovo učenje, koje se posebno intenzivira tijekom korizme, pokušali izreći u nekoliko rečenica, ono bi se moglo izraziti riječima koje je on sam rekao na početku javnog djelovanja: „Ispuni se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte evanđelju.“ (Mk 1, 15) Kratko i jasno.

Upravo nam korizma i te Isusove riječi sugeriraju da u stalnom životnom hodu trebamo biti budni i pripravni susresti Gospodina u osobama, događajima i prigodama koje su nam na životnom putu. Ispuni se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje: Spasitelj Svijeta se rodio, došao nam ususret, približio nam konačno pravog Boga, kojega možemo osjetiti, vidjeti, opipati, postati dionici tog kraljevstva.

Obratiti se i vjerovati evanđelju znači, kako nam kaže blagopokojni papa Benedikt XVI., napraviti zaokret u svojem životu, promijeniti smjer. Vjera nije samo poznавanje određenog sadržaja, istina, zakona i zapovijedi. Ona se svjedoči u našem svakodnevnom životu, u kojem prianjamo uz Isusa, stavljajući u njega svoje povjerenje. Vjerovati ne znači samo znati da Bog postoji i da je uskrsnuo, nego osloniti se na Isusa i ugradivati u njega cijelo svoje postojanje, uključujući svoj razum, osjećaje, volju i slobodu. Vjera traži svakodnevnu potvrdu u našim djelima, traži da se prepustimo Isusu da nas vodi u svakom trenutku našeg života, traži da smo spremni zagrliti sve ljudе i cijeli svijet onom ljubavlju kojom nas je sam Isus ljubio. Obratiti se

i vjerovati prepostavlja osluškivanje i djelovanje prema Božjoj riječi, a konačan cilj je sjedinjenje s Bogom u svakom segmentu našeg života. Obraćenja ivjere nema bez promjene mentaliteta i stila života. Ta se promjena postiže okretanjem lica prema Bogu, oslobođajući se svake vrste zla i grijeha, odbacujući sve lažne idole, odričući se svih lažnih sigurnosti, u koje smo toliko puta stavljali svoj život i bili uvjereni da je to najbolji i najsretniji put. Obraćenje se ne postiže i ne iscrpljuje u jednom trenutku, nego se postiže neumornim svakodnevnim zalaganjem za dobro u svakome našem izboru. Postiže se stalnim ulaskom u svoju nutrinu, pitajući se kakve su moje misli i moji osjećaji, kakve su moje želje, komu pripada moje srce, u koje se snage uzdam i čime je ispunjen moj život...

Korizma i te snažne Isusove riječi poručuju: sad je vrijeme milosno, sad je vrijeme spasa (2 Kor 6, 2), sad je vrijeme da u tišini svojeg srca razmišljam o obraćenju, evanđelju, svojoj vjeri, o odnosu prema Bogu i bližnjemu. Izgovori tipa „kada budem imao više vremena“, „kada riješim ovaj ili onaj problem“, „kada ostvarim određene ciljeve“, „kada dođem u mirovinu“, govore da smo sve mu drugom dali prednost, da nam je sve važnije od nas samih, od bližnjih i od samog Boga. Govore nam da Isusa slijedimo kako mi hoćemo, a ne kako nas je on učio i kako nam je svojim životom pokazao.

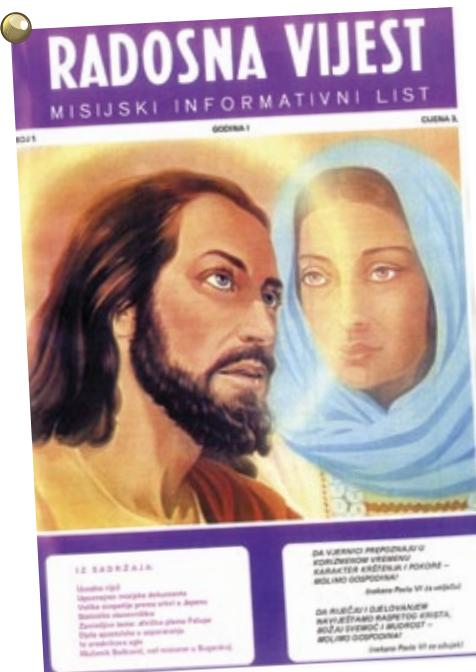
Korizma je povlašteno vrijeme rasta u vjeri, u ljubavi prema Bogu i najpotrebitijima. Ona je vrijeme produbljivanja našeg odnosa prema nebu i svemu na zemlji, a posebno prema našim dragim misionarima i misijama te prema našem misijskom listu *Radosna vijest*.

KORIZMENA ODLUKA: Radosna vijest

čitam ja, čitaš ti, čitamo svi = živim ja, živiš ti, živimo svi

Na početku godine obično donosimo neke odluke. Najveći problem je što te naše odluke potraju nekoliko dana i vrlo brzo zaboravimo što smo odlučili i zašto je to bilo važno. Živimo ubrzanim životom i sve manje smo strpljivi jedni prema drugima, ali prije svega prema samima sebi. Međutim, postoji način kako si pomoći da uspijemo i da odluka bude trajna, promijeni nas nabolje i približi Bogu.

Radosna vijest 1972.

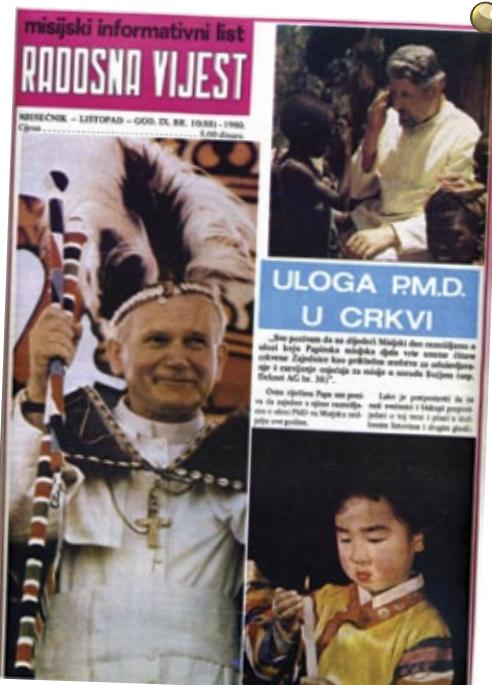
Krenuo je naš korizmeni hod, ki to je milosno vrijeme, odričanja i davanja. Međutim, što god odlučili, imamo prigodu napraviti nešto. Ili ne napraviti ništa! Svakomu je darovana sloboda da odluči. Smisao korizme nije samo uskratiti nešto, nego dati više sebe. Nadići samog sebe da bismo se približili Bogu i postali sličniji osobi kakvom nas je Bog zamislio.

Ako čitate ovaj tekst, to znači da ste spremni čuti i poslušati što Bog govor i želite živjeti po Riječi i slijediti Krista. Međutim, radosnu vijest dužni smo ne samo primiti, nego i drugima navješćivati i nastojati da ju i drugi prime. Jer ako smo uvjereni da „pod nebom nema drugog imena po kojemu treba da se spasimo“ (Dj 4, 13.) osim Kristova imena, onda smo dužni za to ime svjedočiti riječu i životom.

Sva aktivnost apostola i učenika Kristovih bila je u službi tog svjedočanstva. „I bit će mi svjedoci u Jeruzalenu i po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ (Dj 1, 8) Apostoli su to svjedočanstvo za Krista i njegovo evanđelje shvatili kao svoju svetu, neutuđivu dužnost. Dužnost od koje ih ne može ništa ispričati. Dobro su oni zapamtili Kristovo upozorenje: „Tko se stidi mene i mojih riječi, toga će se stidjeti i Sin Čovjek je kada dođe u svojoj slavi, Očevoj i svetih angela.“ (Lk 9, 26)

Ova korizma nova je prigoda za svakoga od nas da budemo svjedoci Krista i njegova evanđelja. Kako? Uz pomoć ovoga jedinog misijskog lista, koji izlazi od veljače 1972. godine, tj. pune 52 godine. *Radosna vijest* nije „samo časopis“, već je to prozor u misijski svijet i potiče na razmišljanje i konkretno djelovanje, a preplatom pomaže misijama. Natopljena riječi Božjom, *Radosna vijest* pokazuje na konkretnim primjerima kako postoji ljubav veća i jača od bilo kakva straha, problema, patnje, bilo čega.

Pozivamo vas da ovu korizmu potaknete što više svojih prijatelja, susjeda, poznanika, župljana na čitanje i preplatu na *Radosnu vijest*. U Hrvatskoj godišnja preplata iznosi 15 eura, a 24 marke u Bosni i Hercegovini. To je kao da ste kupili kutiju deterdženta za pranje rublja. Međutim, deterdžent ćete potrošiti i trebat ćete ga iznova

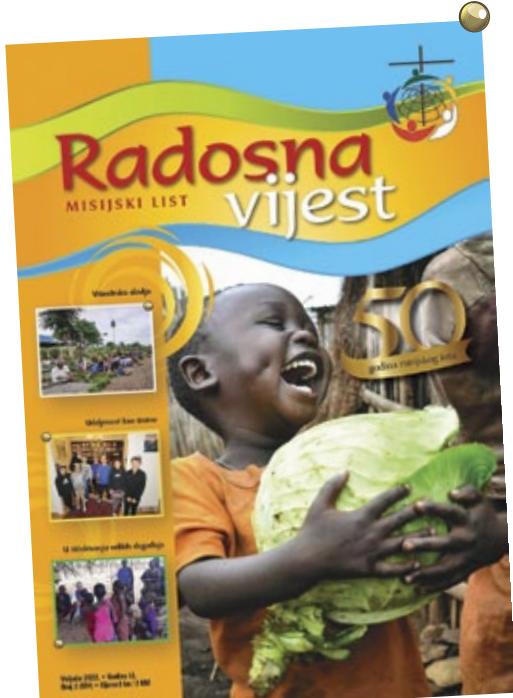
Radosna vijest 1980.

kupiti kada budete trebali što oprati. *Radosna vijest* je trajna, svaka riječ je živa, svaka riječ čisti i donosi trajnu radost i svježinu.

Kad bi na našu adresu svaki mjesec stigao podsjetnik o radosti života i podsjetnik da budemo zahvalniji za sve što nam je darovano, jer puno toga uzimamo zdravo za gotovo (pitka voda, hrana, mogućnost obrazovanja, sigurno okruženje za život, večernja šetnja pod zvjezdama, kava na suncu, kokice uz film...), lakše bismo ustrajali u svojim odlukama. Instantna rješenja ne postoje, a nismo svi naučili odmoriti se kada postane teško, već najčešće odustanemo. Zato nam poticaj mogu biti priče iz života misionara i težina svakodnevice s kojom su suočeni u svojem djelovanju. Priče iz misija živo su nadahnute kako živjeti i preuzeti inicijativu u životu koji nam je darovan od Boga. To je i naša

Radosna vijest 1990.

Radosna vijest 2022.

odgovornost, da ne živimo pasivno i zatvoreni od svijeta, već da živimo otvorenih očiju i srca!

Bez obzira na to želimo li smršaviti, ili više vježbati da bismo se bolje osjećali, ili više čitati, zdravije se hraniti, više se družiti s prijateljima, više putovati, naučiti što novo, boljeg poticaja od čitanja Božje riječi nema! Osim toga preplatom se pomaže misijskomu djelovanju, a to je i konkretna pomoć našim misionarima i misionarkama, koji kažu da se nikada nisu osjećali radosnije i korisnije kao svećenici/redovnici/redovnice nego u misijskoj službi i širenju radosne vijesti. Oni su živi primjer kako živjeti Božju riječ i darovati se Bogu i bližnjemu dokraju.

Budimo odlučni u tome da uvijek biramo veće dobro i ako su nam sve dosadašnje „velike odluke“ propale ili smo zaboravili što smo odlučili te, jednostavno, ne znamo što želimo – čitajmo **Radosnu vijest**. Osluškujmo što nam Bog govori i pomognimo drugima da ga upoznaju.

Sigurni smo da bi naše odluke bile drugačije i ustrajali bismo u našim odlukama dokraja kad bismo mogli vidjeti sliku sebe u vječnosti.

Neka se svatko zapita koje mjesto zauzima Bog u njegovu životu i jesmo li svjesni da je širenje evanđelja zadaća svakog vjernika. U toj aktivnosti moraju sudjelovati svi, čitavi Božji narod. Sve župne zajednice i biskupije. Biskupi i svećenici. Redovnici i redovnice. I svi laici. Svi bez razlike! Nitko od nas ne može riješiti sve probleme, ali zajedno možemo učiniti puno. Zato čitajmo **Radosnu vijest**, osluškujmo što nam Bog govori i potaknimo druge da čitaju i osjete živu riječ na stranicama ovoga našeg misijskog lista, jedinoga misijskog lista na hrvatskom jeziku.

Pitanje je uvijek isto: „Želimo li čuti što nam Bog govori i jesmo li svjesni da je naš život povezan sa svima čije živote dotaknemo?“ Svaku osobu koju potaknemo na čitanje **Radosne vijesti** zauvijek smo promijenili nabolje. Osim toga ne bi smjela postojati župa u Hrvatskoj

i Bosni i Hercegovini koja ne prima *Radosnu vijest*. Barem jedan primjerak da bude prisutan u župi kao podsjetnik na temelje naše vjere.

„Župa koja zanemaruje misijsku djelatnost, zanemaruje najkatoličkije od svih katoličkih djela i najapostolskije od svih apostolskih djela.“ (Sv. Ivan XXIII., papa)

Kada molimo, mi govorimo Bogu. Međutim, kada čitamo, Bog govorci nama. To je poruka sv. Jeronima, pa neka nam i to bude poticaj da tijekom korizme budemo aktivni u širenju **Radosne vijesti** i potičemo druge na čitanje našega jedinog misijskog lista na hrvatskom jeziku.

Naš Bog je jako kreativan i čeka nas ondje gdje ga najmanje očekujemo. Mi smo na raspolaganju za sve upite i veselimo se novim preplatnicima *Radosne vijesti*. Neka naša srca budu otvorena, da ljube i da svjedočimo za Krista u svakoj prigodi i u svakom vremenu.

■ PAPINSKA MISIJSKA DJELA U RH
Ksaverska cesta 12 a, HR – 10000 ZAGREB
Tel.: 00385/1/5635-055
missio.croatia@misije.hr
www.misije.hr
facebook.com/missioHR
instagram.com/misije.hr

■ PAPINSKA MISIJSKA DJELA U BIH
Kaptol 32, BiH – 71000 SARAJEVO
Tel.: 00387/33/667-889
missio.bih@bih.net.ba
www.missio.ba
facebook.com/missioBiH
instagram.com/missio.ba

BOLIVIJA
– Fra Ivica Vrbić

Volontiranje u misiji Minero

Napisao je jednom Meša Šelimović: „Znaš li što je najljepše u životu? Želja, prijatelju...“ I bio je potpuno u pravu!

Želja je nešto što zaklija i izraste u srcu. Nešto srce primjeti, upozna, svidi mu se – i dogodi se čežnja za kime ili čime.

Svaki volonter kojeg sam upoznao u ovih osam godina svojega misionskog puta imao je svoju originalnu želju. Prvo kako i kad im je želja pustila klic u srcu bilo je da su negdje pročitali, poslušali, vidjeli na televiziji ili društvenim mrežama reportažu ili čije svjedočanstvo. Tad se dogodio začetak želje u njima. Ovisno o karakteru konkretnе osobe, neki su od njih počeli odmah raditi skorašnje planove realizacije, a kod nekih ta želja ostane intimna i tajna, s počekom.

U fazi same realizacije te želje nastupaju unikatne životne okolnosti

svakog volontera. Dogodi im se što u životu, kakva životna prekretnica, i odluče htjeti živjeti određeni period svojeg života na jedan poseban način.

Zaželete posvetiti drugomu ono naj vrijednije što imaju u životu – svoje vrijeme. Iako svojim kršćanskim životom i dotada svakodnevno misionare među svojim bližnjima, prijateljima i poznanicima, odluče se to činiti među potpuno nepoznatim ljudima, u njima nepoznatoj kulturnoj sredini. Dožive u svojem srcu osjećaj poslanja. Osjećaju da ih Bog nekamo šalje, zove, ali kamo to točno?

Naša misija, koju vode franjevci kapucini, djeluje u mjestu Minero, u pokrajini Santa Cruz, u Boliviji. Broji 23 zajednice (filijale), od kojih je 19 seoskih zajednica. U zajednicama se mogu uočiti različite potrebe, ne samo materijalne, već i nedostatak moralne i duhovne formacije. Velik postotak ljudi ne zna

što je to obitelj ili kakva, zapravo, treba biti obitelj koja pruža ljubav, sigurnost, utočište. Naime, u Boliviji 44,5 % obitelji nije zajednica oca, majke i djece, što na poseban način dolazi do izražaja u našoj župi. Oko 60 % djece naše pokrajine odrasta bez prisustva biološkog oca. Velik dio seoskih zajednica u Mineru živi u ekstremnu siromaštvu te ovisi o sezoni sjeće šećerne trske, koja traje oko pet mjeseci. Obrazovanje je vrlo loše te se zbog oskudijevanja osnovnim životnim potrepštinama (kao što je hrana) obrazovanje često zapostavlja. Da bismo odgovorili na tu projektu potrebu, shvatili smo da nam je od velike pomoći suradnja s volonterima misionarima, koji žele dati svoje vrijeme u službu najpotrebitijih.

Razvoj volonterskog programa provodi se oko dva važna aspekta, a to su evangelizacija i socijalni rad. Glede prvog aspekta, volonteri prate fratre u različitim zajednicama, a njihova je zadaća uglavnom rad s djecom u osnovnoj katehezi, imajući kao sredi-

iz života naših misionara

ště cjeloviti ljudski odgoj, s ciljem da djeca prepoznaaju svoje dostojanstvo djece Božje, uz pomoć odgoja ponašanja i očuvanja konkretnih i svakodnevnih principa, kao što su osobna molitva, naučiti kako se odnositi prema drugim osobama, kao i briga za tjelesnu i duhovnu dimenziju. Cilj te misije je istaknuti važnost i vrijednost obitelji kao Crkve u malome i jezgre društva, obitelji koja stvara veze ljubavi, povjerenja i zaštite. To ostvarujemo prepoznajući vrijednosti zadaće svakog člana obitelji te učeći kako međusobno komunicirati u okružju povjerenja i spontanosti. Vezano za drugi aspekt, odnosno socijalni rad, naš rad s „najmanjima“ realiziramo u više različitih programa. Prvi od njih je pomoć u obrazovanju, koji provodimo u više zajednica naše misije. Taj program podrazumijeva rad s djecom koja imaju koji od problema u školovanju, nerijetko zato što nemaju podršku roditelja u odgoju i duhovnom rastu. Neka djeca žive samo s bakom i djeđom ili kojim drugim članom obitelji. S obzirom na te poteškoće kod odrastanja može se vidjeti da neka djeca imaju problema sa psihomotorikom, nedostatkom koncentracije i integracijom pojmove i sadržaja koji su im važni u stjecanju osnovnih znanja. Volonteri pomažu profesorima u nastavi ili drže sate engleskog jezika starijim skupinama.

Dруги program je pomoć potrebitima medicinskom skrb. Volontersko medicinsko osoblje obilazi filijale naše misije pružajući pomoć bolesnicima koji zbog nedostatka sredstava nemaju ade-

kvatnu medicinsku skrb. Osim toga svakodnevno u središtu naše misije pomažemo siromašnim bolesnicima koji dolaze na naša vrata, u njihovim domovima obilazimo najteže slučajeve, a u našoj socijalnoj ljekarni besplatno osiguravamo lijekove onima koji si to ne mogu priuštiti. Također je mnogo starijih ljudi koji su prepušteni sami sebi, zapostavljeni od obitelji, bolesnika koji ne mogu raditi da bi prehranili svoju obitelj, samohranih roditelja i ostalih kojima je nužno potrebna naša pomoć da ne bi gladovali. Volonteri obilaze takve osobe te im pomažu živežnim namjernicama, lijepom riječi i lijepim gestama (kolač ili koji znak pažnje) pokazuju našu potporu i blizinu potrebitima.

Volonterske zadaće kreiraju se i prema sposobnostima svakog volontera, prema njegovim talentima i stručnoj spremi. Svakomu se daje sloboda da djeluje kako najbolje zna, na dobro onih kojima služimo i za izgradnju Božjeg kraljevstva.

Trenutačno se u našoj misiji nalazi Petra Remenarić, liječnica iz Bjelovara, koja je nakon tri mjeseca odlučila produžiti svoje volontersko iskustvo služeći Gospodinu među bolesnima i potrebitima. Donedavno su ovdje bile i Kristina Jozić, novinarka rodom iz Žepča, koja je u misiji provela godinu i mjesec dana, te Kristina Bednjanec, pravnica iz Zagreba, koja je u misiji provela tri mjeseca.

Možda je za kraj važno napomenuti onima koji razmišljaju o volontiranju u misijama da, koliko god tko na početku svoje odluke da dođe u misiju misli da će svo-

jim volontiranjem sebe puno dati za druge, najčešće se događa da višestruko puno više primi nego je dao. Svaki volonter se na povratku iz misije vrati duhovno puno bogatiji od vremena dolaska. Misija je poput pustinje koja to zapravo nije. Pustinja je, jer smo udaljeni od svojega svakodnevnog života i nataloženih briga, ali je i oaza, blagoslovljeno vrijeme za duhovnu meditaciju i izgradnju kvalitetnijega intimnog odnosa s Bogom. U brojnim susretima s ljudima druge kulture i naroda čovjek spozna mnoge svoje površnosti i zablude, koje su mu se dotada činile važnim i neophodnim, i to ga dodatno pročisti. Shvati da većinu toga što je mislio da mora, ustvari, ne mora, i što je mislio da mu treba, da mu ne treba. Treba mu jedino Božja ljubav. Bog je svuda oko nas i svugdje je isti, ali mi nismo na svakom mjestu isti. Zato ponekada trebamo nekamo otici da pomognemo Bogu da nas promijeni.

Ovim putem zahvaljujem od srca svim dosadašnjim volonterima naše misije i radujem se svima koji će to zaželjeti biti.

Bog vas blagoslovio!

UGANDA
– don Gabrijel Jukić

Duhovni napredak Misije Adeja

S izgradnjom Misije Adeja, koja je meni povjerena, paralelno ide i duhovni razvoj; međutim, pokazalo se da će to biti težak i dugotrajan rad, koji iziskuje puno truda i molitve te pouzdanja u Boga. Nažalost, svećenik John Bosco, koji je bio zadužen za pastoralni rad u misiji te je svakodnevno slavio mise s vjernicima, preminuo je nakon vrlo kratke bolesti te nam ostavio velik zadatak, tj. sve je sada ostalo na, kako oni kažu, Muzungu Gabrijelu, što prevedeno s jezika ateso znači Bijeli Gabrijel.

Nakon nekoliko sastanaka s katehistima i poglavicama sela, tj. vanjskih postaja odlučili smo nastaviti istim putem i brzinom, da ne bi stala ni materijalna ni duhovna izgradnja Misije Adeja. Na materijalnom planu odlučili su da i oni pojačaju svoje napore te su zaslu-

kali rukave i bacili se na posao. Išlo se u brda te se skupljalo kamenje, koje se opet drobilo da bi se dobio pijesak ili, kako oni kažu, koto koto, pekla se cigla, a kopao se nasip te se ručno ili volovima vukao u crkvu i nasipalo se do određene razine, da bi se moglo izliti betonsku ploču. Tako se radilo u sva tri centra – Adei, Nyirkdiju i Aliru. U svakome od njih gradimo crkvu, s tim da u Adei treba napraviti i župnu kuću. Svaki dan se opet slavila misa. Ako ne bi stigao Muzungu Gabrijel, onda bi uskočio Simon Petar, mlađomisnik, koji je odnedavno u Župi Morulem. Rade svi, stari, mlađi, žene, djeca... Svi kao jedan, kažu, radimo za kraljevstvo nebesko. Hvala Bogu, ove godine je radio kukuruz te se imalo što jesti!

Duhovni rad

Prigodom posjeta Misiji Adeja novoimenovanog biskupa Biskupije Kotido Dominika skupilo se oko 10 000 ljudi. Biskup je slavio misu te tijekom propovijedi i u razgovoru s ljudima upozorio da inzistira na sakramen-

tnom životu. Tom prigodom je vjenčao desetak parova, ali je rekao da sljedeći put kada bude dolazio želi da se pripremi za vjenčanje minimalno 110 parova. Naime, sakrament ženidbe je ugrožen zbog velika dara koji se mora dati za ženu, jer sve dok se taj veliki dar od nekoliko krava i koza ne da oču mlađenke, nema dozvole za vjenčanjem i stoga se sve svelo na tradicionalnu ženidbu. Tako je biskup tražio da se pripremi poseban program pripreme za sakrament ženidbe.

Formiranje programa za sakrament ženidbe

Kad je biskup otisao, vrlo brzo je sazvan sastanak te smo odlučili da imamo nekoliko tjedana sastanke konstantno, sve dok se ne formira program kojim će biti svi zadovoljni i koji će svi moći pratiti. Naravno, taj program mora donijeti rezultat, a to je da se ljudi koji žive nevjenčani konično vjenčaju i da novi bračni parovi ulaze u brak crkveno vjenčani, a ne samo tradicionalno. Vijećanja

katehista te poglavica bilo je dugo, tegobno i naporno, jer teško ih je uvjeriti da se trebamo odreći svega poradi kraljevstva nebeskoga. Pa tako i krava i koza.

Program se morao podijeliti na one koji već žive skupa i na one koji se pripremaju za brak. U program za odrasle uključeni su i oni koji već imaju i pravnučad. Dodeljeni su im katehisti te se počelo s usmenim poučavanjem, jer oni ne znaju ni čitati ni pisati. Naravno, kao i svaka normalna pouka, tako i ta ima svoj ispit. Kad su mi rekli da su završili pouku s prvom skupinom, koja je već u braku, pristupio sam zajedničkomu usmenom ispitu. Ispit je bio u obliku razgovora i postavljanja pitanja i u jednom momentu sam postavio pitanje starijemu čovjeku te sam ga pitao da nam on kaže zašto on želi crkveno vjenčanje. On je odgovorio kratko i jasno: „Sve što ja znam je to da volim svoju ženu – i to je to!“

Naravno, pouka se nastavlja, jer ima dovoljno vremena dok biskup dođe ponovo u pohod.

S onima koji tek trebaju uči u brak radi otac Petar Simon, temeljito i disciplinirano, jer svi znaju čitati i pisati, stoga mogu učiti te im

ne će biti dovoljan odgovor: „Ja volim svoju ženu.“ Neke smo ispitali te su neki i pokazali spremnost da se crkveno vjenčaju, a neki će morati čekati i do trećeg biskupova pohoda. Iako im je ponuđeno da ih mi vjenčamo, oni gotovo u pravilu svi odluče čekati da ih vjenča biskup. Tom biskupovom odlukom da kod svakog pohoda vjenča poneki par bačena je iskra koja je zapalila mnoge duše, jer se osjećaju važnima, a i sakrament ženidbe čini im se puno važniji jer ih vjenčava biskup.

Molitvena zajednica

Molitvenoj zajednici koja broji oko 250 članova dali smo poseban zadatak da moli dragog Boga da prosvjeti duše i srca tih ljudi, da bi ih se što više odlučilo za taj korak te da žive blagoslovljeni od Boga. Oni redovito imaju molitvu Krunice na nakanu da se ljudi odluče za sakramentni brak. Rezultati su vidljivi, ali polako i strpljivo, kao i sve u Africi, jer mojim vjernicima u Misiji Adea ne manjka vremena ni strpljivosti.

HAITI
– S. Mirjam Filipović

U neprestanoj dinamici

Dragi čitatelji Radosne vijesti, dragi prijatelji misija, kako naviještati radosnu vijest evanđelja onima koji Krista još nisu upoznali? U vremenu u kojem živimo i u sredini koja nas okružuje izazovi su veliki i samo naše osobno iskustvo vjere moglo bi u nama biti poljuljano. Naravno, ako slijedimo ljudsku logiku,

Vidimo da se u cijelom svijetu događaju velike promjene, koje čovjeku ne samo da daju dojam napretka i razvoja u društvu, nego se sve više osjeća nesigurnost i strah od gubitka materijalnih, moralnih i duhovnih vrijednota. Pokušamo li načiniti korak i maknuti se iz osobnih doživljaja, susrećemo novi horizont, na kojem se nalaze naši bližnji oko nas. A iznad svega prisutnost Krista, koji unosi nadu i radost u ljudsko srce.

Naše misionarsko djelovanje u neprestanoj je dinamici zbog okolnosti u kojima se u pojedinim sredinama i zemljama nalazimo, kao što je i sam Haiti. U proteklih nekoliko mjeseci stanovništvo područja na kojem se nalazi i moja misijska postaja izloženi su neprestanu teroru naoružanih banda. I tu sredinu u kojoj sam djelovala bila sam primorana napustiti. Međutim, kada dopustimo Gospodinu da nas vodi, kada slijedimo kompas njegove ljubavi, on sve izvede na dobro. Za razliku od glavnog grada Port au Princea i drugih mjesta u tom okruženju, nisu svi dijelovi zemlje zahvaćeni i izloženi nasilničkim bandama. Bogu hvala! Ono što Bog ima u svojem planu sa svakime od nas ostaje tajno sve dok ne prepoznamo nit po kojoj nas vodi k ostvarenju svoje svete volje. Iskustvo je Božje providnosti snaga kojom sam kročila sve godine svojega misijskog

iz života naših misionara

djelovanja za one koji žude za oslobođenjem i Božjom zaštitom. Najugroženiji i najslabiji slojevi, koji se nalaze na rubu ljudske egzistencije, uvijek trebaju našu pomoć, po kojoj bi im se trebalo vratiti njihovo pravo na život dostojan ljudskog bića.

Zahvaljujući biskupu mons. Josephu Gontrandu Décosteau, ordinariju Biskupije Jérémie, nastavila sam svoje misijsko djelovanje. Potrebe Crkve su velike i potrebna im je podrška u svakom pogledu. Napose u novoosnovanoj župi. Župni pastoral, koji obuhvaća sve aspekte kršćanskoga i školskog obrazovanja i odgoja djece i mladih, briga o siromašnim obiteljima i bolesnima, za koje se nema tko brinuti, i svih ostalih koji su potrebiti naše podrške u raznim situacijama, sve su to vizije i ciljevi koje ostvarujemo uz pomoć Božju i podršku onih koji nam žele pomoći i onih koji nas podržavaju u ostvarenju širenja radosne vijesti Kristove ljubavi.

U Župi Notre-Dame du Cap već smo imali blagoslovjenih trenutaka, kad su me otac biskup te župnik i vjernici župe s radošću dočekali i

pozdravili s dobrodošlicom u svoju župu. Bilo je zajedničkih slavlja i u adventu. U božićnoj noći euharistijskomu slavlju prethodio je igrokaz živih jaslica, kojim su djeca i mladi svima prisutnima približili samu bit toga veličanstvenog događaja. Nisu im nedostajali skupocjeni božićni darovi ni obilato pripremljena jela, jer oni toga nemaju. No njihova zahvalnost Gospodinu za svaki darovani dan i za onaj skromni obrok koji su na Božić pojeli, a mnogi ni to nisu imali, izlazila je iz dna njihove duše i zahvalna srca.

Svi smo samo ljudi i potrebni smo Božjeg milosrđa. Osobe koje su lišene slobode pogotovo osjećaju i dublje proživljavaju svoju životnu stvarnost. Na blagdan Nevine djece – otac biskup predslavio je euharistiju uza sudjelovanje dušobrižnika u zatvoru s više stotina sudionika koji su lišeni slobode i nas nekoliko koji smo sudjelovali u tome misnom slavlju. U homiliji je istaknuo da se u svojoj nevolji utječemo Milosrdnomu Isusu. Put do Isusova Srca naše je priznanje i kajanje za počinjena nedjela. S riječima punima suoje-

čanja zaželio im je svima blagoslovjen Božić i novu godinu te snage za oprost samima sebi.

Nakon sv. mise imala sam mogućnost proći uskim prolazima i pozdraviti sve koji su na razglasu imali mogućnost sljediti euharistijsko slavlje. Ono što sam doživjela u susretu s desetcima mlađih i maloljetnika ne može se izreći riječima. Njihove oči, koje su sjale neobičnim sjajem, i ruke sklopljene kao izraz zahvalnosti za našu prisutnost među njima, to je za njih bio najveći poklon. Doživjeli su da nisu zaboravljeni i da se Bog brine o njima, jer teško je izdržavanje kazne u onakvim uvjetima – imaju jedan obrok na dan i ono što im rodbina ponekad donese.

Molimo za sve one koji se nalaze u teškim životnim iskušenjima! Neka nam to iskustvo bude poticaj na duboku zahvalnost Bogu za sve milosne darove koje svednevice primamo iz očinske ruke!

U ovom mjesecu započinje vrijeme priprave za uskrsno slavlje. Neka nam svima bude blagoslovjen korizmeni hod!

Svima topli pozdrav!

FOTO: HKR / Snježana Kirinić Grubić

Razgovor s dr. sc. Irenom Jukić, ravnateljicom Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu

„Darivanje krvi transfuzija je ljubavi“

? Živimo u vremenu u kojem je puno toga komercijalizirano i često čujemo da je veljača mjesec kada slavimo ljubav, pa bivamo okruženi brojnim reklamnim porukama s temom ljubavi i prigodnim popustima koji pozivaju na „slavlje ljubavi“. Međutim, u vašem poslu ljubav i život slave se svaki dan. Zašto je darivanje krvi transfuzija ljubavi?

! To je najljepša definicija transfuzijske medicine, najljepši poticaj ljudima na taj plemeniti čin, koji je u našem prvome promidžbenom spotu izrekao naš dragi kardinal Franjo Kuharić. Potaknuti ljubavlju/brigom za nepoznata čovjeka u nevolji, pristupamo darivanju krvi. Dakle, ljubav prema čovjeku pokretač je tog čina dobrote, pa darivanjem doze krvi darujemo dio sebe, dio svojeg zdravlja, naših živih stanica, u kojima je i dio naše duše. U veljači je i Stepinčevo, u veljači je i blagdan Gospe Lurdske, koji je sveti otac Ivan Pavao II. proglašio Svjetskim danom bolesnika 1992.

godine. Dakle, u veljači slavimo i ljubav i dobrotu, ali i brigu o bolesnima i nemoćnima. Tu brigu iskazujemo i s darivateljima slavimo svaki dan tijekom cijele godine. Krećemo od darivanja, od ljudske dobrote, a završavamo u ljubavi, kao simbolu najuzvišenijeg osjećaja, bez kojeg bi život bio bezvrijedan.

? **Krv Isusa Krista cijena je našeg spasenja i najveći znak Božje ljubavi. Kada čovjek daruje krv, u isto vrijeme spašava drugu osobu i daruje dio sebe, zar ne?**

! Krv, kao simbol života, povezanosti, ljubavi, spašenja, ima izuzetno značenje kod svakog čovjeka. Nitko nije imun na tu riječ, jer u svakome od nas budi emocije i razne asocijacije. Darivanjem krvi svjesno pristupamo spašavanju čijeg života, pomaganju u ozdravljenju nepoznata bolesnika, vraćamo mu vjeru u dobrotu čovjeka, a sebi darujemo osjećaj samopoštovanja, jer smo pomogli čovjeku u nevolji.

? **Kako izgleda proces darivanja krvi i tko može darovati krv?**

Sam čin darivanja je jednostavan, a kreće od odluke punoljetne osobe da pristupi darivanju krvi. Da bismo maksimalno zaštitili potencijalnog darivatelja i posredno potencijalnog primatelja krvi, dužni smo provesti sve propisane aktivnosti, od ispravna upisa, samostalna ispunjavanja upitnika o zdravstvenom stanju, do kontrole hemoglobina prije razgovora s liječnikom. Ako je sve zadovoljavajuće, osoba odlazi na samo darivanje krvi, koje se izvodi u ugodnu poluležećem položaju, sa sterilnim potrebnim materijalima za jednokratnu uporabu. Cijeli proces traje manje od deset minuta, a može spasiti čiji život!

Krv mogu darivati zdrave punoljetne osobe koje imaju više od 55 kg tjelesne težine i koje zadovoljavaju sve propisane kriterije za odabir darivatelja. Zbog biološkog podrijetla krvnih pripravaka nužno je kontrolirati

intervju

sve procese, a iznad svega je bitno povjerenje između potencijalnih darivatelja i osoblja. Muškarci mogu darovati punu krv tri puta, a žene četiri puta godišnje.

? Jednom prigodom rekli ste da je na razini ljudskosti i ozdravljenja darivanje krvi najviše što čovjek može napraviti. Krv se ne može proizvesti na umjetan način i krv je jedini lijek koji proizvodi sam čovjek. Komu sve darovana krv može pomoći?

! Istina je da je darivanje krvi najveća razina dobrote. U svim ostalim pomoćima, a česte su, jer ima mnogo dobrih ljudi i mnogo onih koji su u potrebi, vi možete zahvaliti svojemu dobročinitelju koji vam je u trenutku potrebe izravno pomogao i ostajete mu zahvalni cijeli život. Darivatelju čija vam je krv pomogla u trenutku bolesti i životne ugroženosti ne možete ni zahvaliti, jer ne znate tko je taj dobročinitelj. Isto tako dobročinitelj, bez obzira na to koliko bio bogat ili siromašan, obrazovan ili nepismen, jer svi daruju jednako, samo zna da je nekomu tko je sigurno u velikoj potrebi pomogao, i to ga usrećuje. Dakle, nema „izravne“ zahvalnosti, a radost je obostrana i pregolema!

Krv je nezamjenjiv lijek, a jedini izvor tog lijeka je zdrav čovjek, darivatelj krvi. Transfuzijska služba je posrednik između zdrava i bolesna pojedinca, most između dobrote i iščekivanja, dio medicine koji dar plemenita čovjeka prerađuje u lijek za nemoćna bolesnika. Najvažnija je činjenica da nema jasne granice pri-padnosti između darivatelja i primatelja krvi u jednom narodu, osim što je svatko od nas u svakom trenutku svojeg života potencijalni primatelj krvi, a broj je potencijalnih darivatelja, ipak, strogo limitiran propisanim kriterijima.

? U molitvi za misionare jedan dio glasi ovako: „Daj da budu uvijek radosni u svom darivanju, neumorni u svom služenju i velikodušni u svojoj žrtvi.“ To nas je podsjetilo upravo na darivatelje krvi, koji velikodušno i radosno

FOTO: HKR / Snježana Kirinčić Grubić

daruju ono najbolje što imaju, a što drugomu spašava život. Nije li zadaća svakoga od nas da uvijek damo najbolje od sebe i činimo dobro?

! Naravno, svi smo pozvani činiti dobro i nikada se ne umoriti, ali dobrota ni ne umara, nego hrani i potiče svakog čovjeka. Mi u transfuzijskoj službi svjedočimo radosti darivanja, jer zaista svaki dan više od 700 dobrih, samozatajnih ljudi diljem Lijepe Naše dragovoljno pruža ruku. Povlašteni smo radeći okruženi dobrotom i možemo argumentirano tvrditi da oko nas žive dobri ljudi, koji bez svjetla reflektora, bez velike pozornosti, bez sjaja i blještiva neumorno pružaju svoju ruku, iz koje daruju spasonosni lijek za ozdravljenje potrebita bolesnika. I ponavljaju to redovito, i neumorni su u ponavljanju, i sretni što dio svojeg zdravlja mogu pokloniti. To je nesobičnost, plemenitost, velikodušnost i iskrena radost darivanja.

? Pred Bogom smo svi isti i jednako ljubljeni. Međutim, to konkretno možemo vidjeti na primjeru darivatelja krvi, zar ne? Svi darivatelji krvi su isti, jednako vrijedni i ne postavlja se pitanje o stupnju obrazovanja, mjestu rođenja, iznosu bankovnog računa. Ništa od toga nije bitno, a svi imaju isti cilj – žele pomoći.

! Činjenica je da su sve ljudske osobine na neki način mjerljiv-

ve i stavljenе u neke okvire i mjerne jedinice da bi bile usporedive, od težine (kg), visine (cm), izobrazbe (NSS – VSS), pa čak i zločestoće (trajanje zatvorske kazne), ali nije napravljena skala za dobrotu. A kad bi ju tko napravio, sigurno bi darivanje krvi bilo na samom vrhu. Također postoji i apsolutna jednakost svih koji daruju, jer svi daruju isto, neprocjenjivo vrijedno, a veže ih zajednički cilj – pomoći potrebitima. Na vrećicama krvi nema nikakvih razlika, nema imena, nema stručne spreme, nema bankovnog računa darivatelja, sve izgledaju identično, a u njima je jednako neprocjenjivo vrijedan lijek, spasonosan za bolesnika.

? Koliko se osoba može spasiti s jednom darovanom dozom krvi?

! Iz jedne doze pune krvi volumena 450 ml proizvode se tri osnovna krvna pripravka: koncentrat eritrocita (crvene krvne stanice), koncentrat trombocita (krvne pločice) i svježe zamrznuta plazma, a svaki od navedenih krvnih pripravaka primjenjuje se bolesnicima sukladno jasno definiranim indikacijama. To, zapravo, znači da se od jedne darovane doze mogu liječiti tri različita bolesnika.

? Transfuzijskom medicinom bavite se više od 35 godina i naišli smo na jednu vašu izjavu da taj posao trebaju raditi isključivo ljudi koji jako vole svoj posao i koji

su spremni prema darivateljima iskazivati zahvalnost. Koliko je ljubav prema poslu i zahvalnost bitna za život svakog čovjeka?

! Neizmjerna Božja ljubav pokretač je svega, a naša mala ljudska ljubav pokretač je svih naših životnih aktivnosti, naših obitelji, prijateljstva, rada... Bilo bi absurdno odlaziti na posao svaki dan i biti svaki dan nesretan. Ljubav prema svakoj aktivnosti koju čovjek radi sigurno znatno pridonosi boljem učinku i lakšem dostizanju željenih rezultata. Kada što volimo, trud nije žrtva, nego ugoda. Lakše to ostvarujemo jer nam je pokretački motiv ljubav prema ostvarenju toga. Ne mogu uopće zamisliti da u nekim strukama kao što je, npr., medicina, rade osobe koje ne vole ljudi. Ljubav prema poslu ne isključuje profesionalnost, već, naprotiv, potiče na dodatan rad i dodatnu naobrazbu i daje dodatnu vrijednost. Iskreno sam zahvalna dragom Bogu za posao koji radim, okruženje u kojem smo svakodnevno s dobrim ljudima, za mogućnost da dobrom ljudima izrazimo posrednu zahvalnost u ulozi mosta između radosti dobrote i još veće radosti ozdravljenja. Povezujemo zdrave i bolesne ljudе, svjesni značenja čina prvi i zahvalnosti drugih. Važno je i da mi kao posrednici imamo osvijestenu veličinu tog djela, da bismo im mogli iskazati zahvalnost i nikad se ne umoriti.

? **Kolika je važnost molitve za naš život i rast u vjeri i koja je vaša omiljena molitva?**

! U ovom vremenu bijega od sebe kao pojedinca, osobe koja se užurbano „kreće“ kroz sate, dane i godine, lako se preskače molitva, iako je svaki trenutak posvećen njoj najvažnija hrana svakomu od nas. Iskrena, koncentrirana, slikama osvijestena molitva nasušna je potreba trenutka posvećena Svevišnjemu, ali od osvijestenog sebe. Meni osobno nije važno trajanje, nije važno okruženje, koliko mi je važna otvorenost srca, svijest o tome što izgovaram i zbog čega. Najdraža mi je molitva zahvale, koju vrlo često izmolim i za male velike stvari i događaje.

Imamo jednu malu molitvenu skupinu u kojoj zajednički molimo svake srijede, s unaprijed dogovorenom nakanom za određenu osobu ili dogadjaj. Svi se čak osobno ne poznamo, ali smo u točno dogovorenou vrijeme redovito u molitvi zajedno. Usrećuje nas ta povezanost i neizmjerno sam zahvalna svojoj dragoj Sanji koja nas je okupila.

? **Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?**

! A koji nije? Moje skromno znanje o životima svetaca redovito me, sukladno nekim situacijama, usmjerava na kojega od njih i vrlo egoistično im se obraćam za pojedine potrebe. Teško mi je izdvojiti bilo koga posebno. Sveti Petar, stijena, prati moje gene kamene cijeli život, od rodnog Siverića do crkve u blizini Petrove 3. Obraćenje sv. Pavla trajna je inspiracija i uzor neizmjerne ljubavi prema Bogu svim ljudima. Iskreno, jedini s kojim se baš svaki dan malo podružim je sv. Vinko Paulski, jer redovito dan započinjem čitanjem poruke za taj dan iz knjižice *Misli za svaki dan*. Majka Božja Marija, kojoj se često svi obraćamo u molitvama,

najveći je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku. Hvala dragom Bogu na prigodi biti u blizini sv. Ivana Pavla II., što me neizmjerno obogatilo! Ranije smo slušali i čitali o svetcima proteklih vremena, a s njim smo živjeli! Nije li to fascinantno? I još jedna naša suvremenica, sveta Majka Terezija, mala velika žena, čiji je život nedvojbeno uzor beskrajne ljubavi i prema Bogu i prema čovjeku.

? **Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?**

! Prepoznajte trenutke radosti u svakom danu i zahvaljujte Bogu za njih svaki dan. Ako je zdravlje najveće bogatstvo, onda je darivanje krvi najveća povlastica. Iskoristimo ju dok možemo – darujmo drugomu, jer to je najveći dar koji možete pokloniti i istovremeno pomoci nepoznatu čovjeku i beskrajno usrećiti samog sebe.

Naravno, to nije jedina radost koja može ozariti naša srca. Možemo se komu nasmiješiti, komu pomoći u prolazu, koga razveseliti riječu, za koga se pomoliti – i sve to je besplatno, a usrećuje nas koji to činimo.

Molimo za bolesnike u završnom stadiju njihova života, kao i za njihove obitelji, da dobiju potrebnu zdravstvenu i duhovnu skrb i pratnju.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Mnogima je poznato da je sveti papa Ivan Pavao II. ustanovio da Međunarodni dan bolesnika bude na spomen Gospe Lurdske. Redovito je otada mjeseca papina molitvena nakana usmjerena prema bolesnicima i prema potreboj skrbi za njih. Time se, zapravo, želi ljudi uputiti na temeljnu činjenicu da nismo sami i da smo usmjereni jedni na druge. Posebice to vrijedi onda kada doživimo koju nelagodu, bilo materijalnu, primjerice, od požara, potresa, nevremena, bilo zdravstvenu, genski uzrokovani ili pak u prometnoj ili kakvoj drugoj nesreći. Tad smo stvarno ovisni o brizi, skrbi, ljubavi drugih, na što su po svojem pozivu najprije usmjereni zdravstveni djelatnici i najbliži članovi obitelji.

Upravo nas na to razmišljanje potiče i Papina molitvena nakana za ovaj mjesec. Nije, međutim, riječ

o općenitim bolestima i nevoljama, nego izričito o onim bolesnicima koji su gotovo na pragu prijelaza iz života u smrt. Mi vjernici dobro znamo da se naš život mijenja, a ne oduzima, kako se ističe u liturgiji, dok je sv. Mala Terezija, jednostavno, rekla da ne umire nego da ulazi u život. No i ta posljednja faza života, kao, uostalom, i svaka druga u našem životu, imala bi se proživjeti ljudski dostojanstveno. Tomu bi sva-kako imali najviše pridonijeti liječnici, sa svim zdravstvenim osobljem, a posebice obitelji bolesnika. Papa spominje i duhovnu skrb i pratnju, pa je očito riječ i o svećeniku koji bi osim sakramenta imao također, koliko je moguće, pružiti utjehu vjere i Božje ljubavi, koja se sada iskazuje u ljubavi i skrbi stručnih osoba i bolesniku najbližih iz njegove obitelji. Istodobno je i članovima obitelji potrebna potpora i jakost vjere i ljuba-

vi, na koju su pozvani u ovim za njih teškim okolnostima.

Za takve se bolesnike u završnom stadiju njihova života ponajprije pobrinula Crkva svojim prvotnim hospicijima, što je potom prešlo u brigu bolnica. A danas je svijest o tome sve veća, kao i da su potrebne posebne ustanove za svu zdravstvenu i drugu skrb za takve bolesnike. Ta se skrb stručno naziva palijativnom. Prvi je hospicij u nas otvoren u Rijeci, i to na inicijativu nadbiskupa Devčića, u zgradu sjemeništa. A onda će se, nažalost, čuti glasovi da Crkva misli samo na sebe. To je točno, jer Crkva smo svi mi i odgovorni smo jedni za druge, a Crkva svojom molitvom i konkretnim djelovanjem želi i drugima pomoći da shvate i svoje odgovornosti i da budu na razini prave ljudskosti. Napokon, što sve rade naši misionari i misionarke?!

Dan Djela svetog djetinjstva u Drinovcima

Užupi sv. Mihovila arkandela Drinovci posebno svečano obilježen je Dan Djela svetog djetinjstva, na svetkovinu Bogojavljenja.

Misna slavlja u 9 i 11 sati predstavio je mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH. Nakon blagoslova vode i misnih čitanja mons. Tunjić uputio je prigodnu propovijed. U prvom dijelu propovijedi govorio je o samoj svetkovini Bogojavljenja, koja nas poučava da se Bog objavio cijelom svijetu po trojici kraljeva, mudraca ili maga iz različitih krajeva svijeta. Bog se javlja u povijesti na različite načine. Jednako i danas objavljuje nam se na svoj način, koji mi u otvorenosti duha i srca trebamo prepoznati. Sveta tri stranca donijeli su simbolične darove: zlato, smirnu i tamjan, koji su vezani uz Isusov život. I od nas se traži dati Bogu i bližnjima najbolji dio sebe i svojih sposobnosti. U drugom dijelu propovijedi objasnio je da su naši misionari slijedili

svoju zvijezdu i pošli u nepozнато dati od sebe ono najvažnije: objaviti im Krista i dati sebe cijelog bezuvjetno i bez interesa. Uz tumačenje radosne vijesti naši misionari pomažu tim ljudima da lakše i bolje žive. Naše molitve i naši darovi pomoći će misionarima da brže i plodonosnije naviještaju Boga ljubavi, koji voli svakog čovjeka i koji želi da se svi ljudi spase. Moleći Misijsku krunicu, novčanom pomoći i preplatom na misijski list *Radosna vijest* najbezboljnije i najbolje pomoći ćemo širenju kraljevstva Božjeg u mladim misijskim zemljama.

Mons. Tunjić zahvalio je župniku fra Josipu Mioču, koji neumorno širi misijsku svijest i prikuplja sredstva za misije dijeleći misijske kasice.

Zahvalio je i djeci i mladima, koji uglavnom prikupljaju sredstva, ali je zamolio i odrasle te cijele obitelji da pomažu misijama novčanim darom, skromnim odvajanjem u misijsku kasicu, jer je to u ovome teškom vremenu najbolji način pomaganja misijama.

Župnik je pak zahvalio mons. Tunjiću na dolasku, slavljenju misa i prigodnim riječima te obećao suradnju s Misijskom središnjicom u Sarajevu

Fra Josip Mioč, župnik

Proslava Bogojavljenja i Djela svetog djetinjstva u župi Gromiljak

Kao i u brojnim drugim župama svetkovina Vodokršća – Sveta Tri Kralja proslavljena je i u Župi imena Marijina u Gromiljaku, 6. siječnja 2024. Po starom običaju, prije početka svete mise blagoslovljena je voda i sol. Svetu misu predvodio je župnik vlč. Marko Mikić.

Službu riječi i molitvu vjernika pročitali su članovi liturgijske skupine i ministranti, a misno slavlje pjevanjem i sviranjem uljepšali su članovi velikoga mješovitog zbora pod vodstvom s. Marinele Zeko.

Za vrijeme svete mise župnik je pročitao poruku pape Franje za tu prigodu, napisanu 1. listopada 2023. Papa se u poruci osobito obraća djeci, zahvaljuje za otvorenost darivanja i potiče druge da imaju osjećaja. Nadalje, u Papinoj poruci istaknuto je da je Isus sebe darovao i da bismo ga pronašli, moramo ustati i krenuti.

Isti dan proslavljen je i Dan papinskoga misijskog Djela svetog djetinjstva. U svrhu što bolje animacije za taj dan, župljani su se pripremali već od Misijske nedjelje, 21. listopada 2023. Nacionalna Uprava PMD-a BiH poslala je animacijske materijale. U misijskom tjednu župljani, a osobito obitelji s djecom, pozvani su da uzmu misijsku kasicu. Lijepo je bilo vidjeti predstavnike obitelji od najmladih do najstarijih kako donose svoje prikupljene milodare i stavljaju ih oko Malog Isusa ispred oltara. Stvorila se lijepa slika oko jaslica, lanac dobrote i odricanja. Time su obitelji pokazale da imaju jedan cilj – biti blizu onima koji imaju manje od njih.

Dopustimo i mi Isusu da boravi u našim srcima, da bi na taj način i naša braća u potrebi imala pristojan život!

S. Marinela Zeko

aktualnosti

Pjevači betlehemske zvijezde u Presnačama

Akcija Papinskoga misijskog Djela svetog djetinjstva *Djeca pomažu djeci*, zahvaljujući poletu i poticaju vjeroučenika, već niz godina živi u župi i svetištu sv. Male Terezije u Presnačama. Kao mali misionari i Pjevači betlehemske zvijezde, vjeroučenici te župe neumorno iz godine u godinu podržavaju tu misijsku akciju.

Tako je bilo i ove godine. U petak 5. siječnja Pjevači betlehemske zvijezde Župe Presnače, u pratnji

župnika mons. Ivice Božinovića i vjeroučiteljice Blaženke Ivecić, radosno i raspjevano, navještajući radosnu vijest Isusova rođenja, prikupljali su pomoć za svoje vršnjake u misijskim zemljama. Svjetlost Betlehemske zvijezde dovela ih je u samostane, crkvene institucije te domove župljana Presnača i Banje Luke. Pjesmom i recitacijama donijeli su svjetlo i sjaj Božića u mnoge domove. Na svojem putu prikupili su 812,20 maraka i 55 eura te i na

taj način pokazali da i naše malo svjetlo može za nekoga biti put koji svijetli u tami. Taj put i na taj način, uključujući se u ovu jedinstvenu akciju djece širom svijeta, vjeroučenici Župe Presnače žele slijediti. Svoj prilog proslijedit će Misijskoj središnjici u Sarajevu, a ovom prigodom zahvaljuju svima koji ih podržavaju, otvaraju vrata svojeg srca i doma, i ne samo njima, već i svima do kojih će ta pomoć doći.

Blaženka Ivecić, vjeroučiteljica

Pjevači betlehemske zvijezde ponovno u Gračanima

Usubotu 6. siječnja 2024. godine, na svetkovinu Bogojavljenja – Sveta Tri kralja, pjevači Betlehemske zvijezde Župe sv. Mihaela arkanđela iz zagrebačkih Gračana u sklopu akcije Papinskih misijskih djela obišli su sedamnaest obitelji.

Tu predivnu akciju u našoj su župi prije gotovo dva desetljeća pokrenule sestre uršulinke, uključivši djecu koja su bila aktivna u Malim misionarima. Iako sestre više nisu u župi, plodovi njihova rada itekako su vidljivi te tako Mali misionari i danas djeluju u župi. Nakon trogodišnje

stanke ove je godine ponovno pokrenuta akcija Pjevača betlehemske zvijezde. U pripremi i pratnji djece sudjelovali su mlađi župe, koji su kao djeca i sami sudjelovali u akciji, što zorno pokazuje njezinu važnost i plodove koje donosi te koliko je bitno da se djeci od najranije dobi usadi svijest o pomanjanju drugima, pogotovo onima koji su najugroženiji.

Pjevači su usprkos kišnom vremenu s osmijesima na licima pjesmom i recitacijom razveselili brojne župljane koji su otvorili vrata svojih domova i svojih srca, a ujedno su učinili dobro djelo

prikupljanjem novčanih priloga koji će pomoći njihovim vršnjacima u potrebi. Darovi koji su se tom akcijom prikupili predani su u središnji fond Djela sv. djetinjstva.

Ispunjeni istinskom radošću te potaknuti prekrasnim reakcijama i potporom župljana, gračanski Pjevači betlehemske zvijezde s nestrpljenjem iščekuju sljedeću godinu. Već sada razmišljaju kako će proširiti akciju i posjetiti još veći broj obitelji u župi te tako pomoći i razveseliti one zbog kojih se ta akcija i održava – najpotrebitiju djecu diljem svijeta.

Katarina Šelendić

Pjevači betlehemske zvijezde u pohodu Zagrebom

Povodom Papinskog misijskog Djela svetog djetinjstva koje se obilježava na Bogoavljenje pod geslom „Djeca pomažu djeci”, mali Pjevači betlehemske zvijezde u organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela, 5. siječnja posjetili su centar Zagreba i pjesmom donijeli znak betlehemske zvijezde navještajući božićnu blagovijest. Ove godine dvije skupine raspjevanih malih misionara posjetili su Apostolsku nunciaturu u Zagrebu, nekoliko crkvenih ustanova u centru grada, samostana i knjižara katoličkih izdavača, bili su gosti na Laudato TV-u te na kraju pjesmom su došli u sjedište Hrvatske biskupske konferencije. Jedna skupina Pjevača dolazi iz župe sv. Antuna Padovanskog - Sveti Duh i članovi su dječjeg zbora „Antunovi slavuji” pod vodstvom s. Ivanke Darojković, a druga skupina učenici su OŠ Matka Luginje i župe sv. Petra Apostola pod vodstvom s. Ljubice Bosilj.

Mali raspjevani misionari donijeli su radost i pokazali kako pronaći put

do Isusa, a to je uvijek otvorenog srca s puno ljubavi, molitvom i dobrim djelima prema bratu i sestri u potrebi. Pjevačima betlehemske zvijezde ovo je lijepo iskustvo i divna uspomena, a naučili su i da nitko nije premali da pomogne prijatelju u nevolji i tako napravi veliko djelo ljubavi. Danas su djeca u mnogim krajevima svijeta bez osnovnih uvjeta za život, prisiljavana na teški fizički rad, nemaju mogućnost školovanja, izložena su kriminalu ili prisiljavana da sudjeluju u ratnim operacijama (osobito u afričkim zemljama). Darovi koji se ovom akcijom prikupe slijevaju se u središnji fond Djela sv. djetinjstva za pomoć djeci u misijskim zemljama i smatra se da je to najveća akcija solidarnosti djece za djecu te je od 2015. godine uvrštena na popis nematerijalne kulturne baštine pod zaštitom UNESCO-a.

Nastojimo mi odrasli iz dana u dan rasti u pouzdanju i dostojanstvu djece Božje te ozbiljno shvatiti i prihvati odgovornost da omogućimo svakom djetetu u bilo kojem kutku svijeta da osjeti da je ljubljeno Božje dijete i da već s prvim danima svojeg djetinjstva i prvim koracima sigurno i ustrajno korača u svetosti!

PMD RH

Poletjeli su anđeli dobrote

Danas su ponovno poletjeli anđeli dobrote, Pjevači betlehemske zvijezde iz Župe Presvetog Srca Isusova na Baldekinu. Anđeli dobrote pohode domove župljana, pjevaju im blagdanske pjesme i prikupljaju pomoć za svoje siromašne vršnjake u Africi, da bi im omogućili školovanje i pomogli im da ne gladuju. Baldekinski Pjevači betlehemske zvijezde tijekom proteklih dvadesetak godina, koliko traje njihov dobrovorni hod, omogućili su školovanje gotovo dvije stotine svojih siromašnih vršnjaka u Africi.

Domove župljana počinili su 27. i 28. prosinca, podijeljeni u pet skupina, a svaka od njih na svoj način unosi radost, mir i dobrotu u domove onih koji ih prime i poslužuju njihovu pjesmu. Iako se župa Presvetog Srca Isusova ne ističe po bogatstvu svojih župljana, u Hrvatskoj je u samom vrhu u humanitarnom djelovanju. Zahvaljujući darovima, ta župa školuje siromašnu djecu u Africi, koja bez te pomoći nikada ne bi naučili čitati i pisati. Školovanje osmoškolca u misijskim krajevima godišnje stoji 100 eura, a srednjoškolca 150.

„Pomažući svojim gladnim i siromašnim vršnjacima, naša djeca čine dobro djelo, ali istovremeno oboćuju sama sebe, svoje obitelji i cijelu našu zajednicu“, ističe župnik Župe Presvetog Srca Isusova don Tomislav Puljić. „Najveća je vrijednost projekta što se naša djeca odgajaju u duhu dobrote i ljudske solidarnosti. To što uče kako je dobro činiti dobro ne može

se mjeriti materijalnim vrijednostima, a činjenica da u toj misiji sudjeluju s radošću i veseljem svemu daje duboku ljudsku i duhovnu dimenziju. Radostan sam i ponosan na sve moje Pjevače betlehemske zvijezde, kao i na sve župljane koji će im otvoriti vrata svojih domova i svoja srca“, rekao je župnik.

Stanko Ferić / Sibeniknews

Molitvena zajednica za svećenike

Uzagrebačkoj župi sv. Ivana Krstitelja prigodom obilježavanja pete obljetnice preminuća s. Čedomile Čajko, služavke Malog Isusa, rodila se ideja o osnivanju molitvene zajednice za svećenike. S. Čedomila je mnogo godina služila u crkvi sv. Ivana kao sakristanka i umrla je na glasu svetosti. Njezin duhovni voda bio je sl. Božji o. Ante Antić. Šezdesetih godina o. Antić je tražio od s. Čedomile da položi i četvrti zavjet, zavjet molitve i žrtve za svećenike, što je ona, uz dozvolu svojih poglavara, i učinila. Do svoje smrti sve molitve i žrtve prikazivala je za svećenike.

12. listopada 1997. opisala je jedno svoje iskustvo. „Prije dvije sedmice u noći u snu moja duša je osjetila da mi govori majka Marija: ‚Sveta euharistija tvoje je sunce i tvoja nakana svećenici.‘ Jedan svećenik mi je predstavljao veliku poteškoću.

Prouzročio mi je veliko trpljenje. Danas za vrijeme sv. mise u duši sam osjetila snažan odgovor: ‘Poštivaj i ljubi u njemu svećeništvo, darovano od Boga!’“

Svećenici jesu najveća vrijednost koju svijet ima. Svećenici su zjenica Isusova oka. Na zahtjev sl. Božjega o. Ante Antića s. Čedomila položila je i vršila četvrti zavjet, kao molitvu i žrtvu za svećenike. Po tom zavjetu, među ostalim zaslugama, zaslужila je nebo. Nama je ostavila primjer na koji način se može postići osobno spasenje, osobna svetost, i pomoći u ostvarivanju svetosti drugoga, ponajprije svećenika.

Našlo se nekoliko osoba koje su poznavale s. Čedomilu i dogovorile se da će moliti za svećenike svaki dan. Izabrali su dvanaest svećenika, koji su službovali u crkvi sv. Ivana Krstitelja i koje su poznavali. Na susretu

kad su župljani prvi puta birali imena svećenika, nastala je zajednica molitelja za svećenike. Zadnji petak u mjesecu sastajali su se na misu i molitvu i birali nova imena svećenika za molitvu. Izabrali su i molitvu za svećenike, što je upravitelj župe Ivan Lastovčić od srca prihvatio i podržao.

Nakon mjesec dana okupilo se više ljudi i predložili su još imena svećenika, i tako iz mjeseca u mjesec.

Danas 30. prosinca 2023., na obilježavanje šeste godine preminuća s. Čedomile Čajko, molitvena zajednica za svećenike u Župi sv. Ivana Krstitelja u Zagrebu, Nova Ves, obilježila je i prvu godinu svojeg djelovanja. S odabranih prvih dvanaest svećenika popis se proširio i sad je već više od sedamdeset imena svećenika i misonara za koje svakodnevno moli.

**Župa sv. Ivana Krstitelja
Zagreb, Nova Ves**

MOLITVA ZA SVEĆENIKE

O svemogući vječni Bože, pogledaj na lice svoga Krista i za ljubav onoga koji je vječni Veliki Svećenik, smiluj se svojim svećenicima. Sjeti se, premilostivi Bože, da su i oni slaba i krhka ljudska bića. Probudi u njima milost njihova zvanja, koja je u njima po polaganju biskupovih ruku. Drži ih blizu sebe, da ih ne bi neprijatelj nadvladao, tako da se nikada ni u najmanjoj stvari ne ogriješe o svoje uzvišeno zvanje, a posebno svećenika (imena svećenika za koje molim). O Isuse, drži ih blizu svoga srca i blagoslovi ih obilno sada i u vječnosti! Amen.

Srcem za misije

Dana 1. prosinca 2023. godine otvorena je misijska prodajna izložba u svetištu Gospe od Pojišana u Splitu. Izložba je već tradicionalni projekt Prijatelja Malog Isusa, koji vode zajedno s redovnicama Služavkama Malog Isusa. Tradiciju je davno započela s. Vesna Mateljan, a nastavila s. Dolores Brkić. Humanitarna misijska izložba bila je u ozračju jubilarne 50. godišnjice posvete Služavaka Malog Isusa Srcu Isusovu. Zato je, idući božićnomu otajstvu ususret, izložba bila pod geslom: „Srce Isusovo, izvore svakog dobra, blagoslov misije“. Sve rukotvorine i eksponati, zimnica, kolači, voće, povrće, maslinovo ulje, adventski vijenci, slike, suđe, božićni ukrasi, krunice... postavljeni su u Dvorani sv. Leopolda, u kapucinskome samostanskom prostoru, u trajanju od 1. do 3. prosinca. Namjena akcije bila je za siromašnu djecu u Boliviji, gdje djeluje misionar fra Ivica Vrbić, i djecu u Tanzaniji, gdje je misionar Ante Batarelo, kao i za služavke Malog Isusa s. Liberiju i s. Anu, koje djeluju u Haitiju.

Imali smo i posebne goste iz Kenije na duhovnom programu i sv. misi – obitelj župljanke Marsy. Njezin mali dječak Jan čekao je trenutak kad će on imati svoju dogovorenoulogu. Zadivila nas je njihova velikodušnost i odricanja naše Marsy i njezina supruga Gorana.

Na sam dan otvorenja uvodni program vodila je pročelnica s. Dolores Brkić. Započeli smo molitvom za sve misionare diljem svijeta. U uvodnom programu poticajno je bilo čuti da Župa Gospe od Pojišana ima dušu misionarske zajednice, bilo molitvom bilo pomaganjem. Naglasila je s. Dolores da građani Splita imaju veliko srce, što se pokazalo mnogo puta i na razne načine. Župljeni su za vrijeme izložbe bili velika potpora, kao i među ostalim posjetiteljima najbrojniji kupci.

Euharistijsko slavlje predslavio je župnik fra Žarko Lučić, a koje je slavljeno za sve hrvatske misionare diljem svijeta. U propovijedi je naglasio zauzetost prijatelja Malog Isu-

sa i služavaka Malog Isusa, koji imaju srce za potrebite, što je zadatak i svakog kršćanina. Također je zahvalio provincijskoj poglavarici s. Tereziji Pervan na podršci projekta i njezinoj nazočnosti.

Nakon poprične molitve dječak Jan izišao je pred oltar s košarom, u kojoj su bile napisane sve države svijeta gdje djeluju naši misionari, s njihovim imenima. Svaka skupina izvlačila je jednu misijsku zemlju s imenima te im molitvom i dalje nastavljaju pomagati. Dječak Jan je na kraju uzviknuo: „Molite!“ Pročelnica je zahvalila fra Žarku i kapucinima na velikodušnosti i za euharistijsko slavlje, kao i za pastirsku nadahnutu riječ, zatim svima koji su se nesobično trudili i obogatili izložbu.

Radovi i prilozi za izložbu pristigli su iz Livna, Metkovića, Opuzena, Vrgorca, Solina, Kreševa, Šestanovca, Omiša, Pučišća, Sutivana, Jesenice, Dugog Rata, Dugopolja, Splita, Mravinaca, Dubrovnika. Vrijedni i marljivi članovi Prijatelja Malog Isusa s Pojišana redali su se uz s. Dolores tijekom tri dana i bili na usluzi posjetiteljima, a ujedno svakodnevno donosili za prodaju svježe kolače i pekli ih tijekom izložbe. Majstorica pečenja kolača Ankica Kaćunić privlačila je ljude mirisom sastojaka.

Budući da je izložba bila vrlo uspješna, Mali Isus blagoslovio je trud i ljubav svih srdaca, pa su uza spomenute tri misije koje ćemo razveseliti prilogom dodane još tri misije: Haiti, gdje djeluje sestra Mirjam Filipović, iz družbe Služavke Kristove, misija u Ruandi sa lezijanca don Danka Litrića te misija fra Miroslava Babića u Keniji. Jedan dio artikala izložbe namijenjen je i za splitske beskućnike. Božićne ukrase odvojili smo pak za dječji dom „Mastral“ u Splitu. Po Stadlerovu geslu

„Imaj srce“, darovali smo tijekom izložbe i nekoliko obiteljskih paketa hrane potrebitima te s radošću na kraju zajedno izmolili krunicu za sve koji su bili dionici tog projekta.

Vesna Mamić i Zrinka Andrić

životni put jednog misionara

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Zadnje pismo u Palmama bilo je Kroz domovinu, a sada evo Sirom svijeta. Nadam se da sljedeće neće biti Put mjeseca. Deder se, Ante moj, iza toliko lutanja, opet smiri u svome Morapaiu!

Evo me, hvala Bogu, natrag u mojoj dragoj Bengaliji. Kako da vam opišem svoju radost kad sam dolje iza palma, uz mali kanal, opet ugledao Morapai, kad sam video opet nasmijana lica mojih malih „lopova“ i čuo njihov gromki: „Đoe Đišu!“ – „Hvaljen Isus!“ Sreća 30 godina kao da se obnovila, srce se pomladilo.

Izručio sam im vaše pozdrave, vaš blagoslov. Kako su bili sretni kad su čuli o vašoj ljubavi, velikodušnosti i pomoći.

Ne znam s koje bih strane počeo, koga bih više pohvalio, o čemu bih govorio. Oni sretni dani provedeni u rodnome mi Metkoviću kod mojih milih i dragih. Pohodi župa,

Širom svijeta

sjemeništa, novicijata, škola... Sve je to još kao san.

Rastanak u Metkoviću: od groba dragih mi pokojnih roditelja, gore na groblju svetog Ivana, zagrljaji i poljupci s braćom i sestrama, i tu i na aerodromu u Splitu, i s braćom svećenicima i svim ostalim priateljima. Za mnoge od nas možda i zadnji zagrljaj. Žrtva! No kako slatka žrtva, za Isusa, za duše.

Onda preko Španjolske, sretni časovi provedeni s dragom obitelju gospodina Petra i gospođe Marije Dicca te ostalih prijatelja naše misije. Koja ljubav, koje mladenačko raspoloženje, iako je on prekoračio osamdesetu! Njemu kao da godine vraćaju mladost!

U New Yorku me dočekala ona duša od čovjeka – iako Slavonac! – otac Nikolić. Ja njemu uvijek velim da je tako dobar te svi misle da je – Dalmatinac!

On je krasno uredio program puta po Americi. Svugdje lijep doček, svugdje veliko zanimanje među našim narodom za misije. A da o našim dragim svećenicima i časnim

Morapai, korizma 1970.

sestrama i ne govorim. To su duše po Božjem Srcu, pune revnosti. Pazili su na mene kao na svog rođenog brata. Svima od srca hvala! Neću ni kušati spominjati pojedince ni u Americi, ni u Kanadi, New Zealandu i u Australiji. U ovom kratkom listiću ne bi ni imena stala. Daj, Bože, zdravlja, pa će ja to sve skititi u jednoj knjižici – te sretne i drage uspomene.

Za zdravlje mnogi me pitaju. Neretvanska se žaba skoro „utopila“ u velikom čikaškom jezeru. Valjalo je i u bolnicu. No, sada opet pliva Ante po barama Gangesove delte. I sada još bolje pliva. Lakši je – izvadili su mu bubrežne kamenčice.

Posla, još kad bi dvojica ili trojica došla, bilo bi dosta za svakoga. Dodite! Uza župne poslove, briga za škole po selima i za prehranu djecu. Lani ih je bilo 15 000, ove godine 20 500, u 140 škola.

Budite i nadalje uza me svojim molitvama, svojom ljubavlju i pomoći! Zajednički ćemo naprijed u ovom svetom poslu.

Sve vas puno, puno pozdravlja i voli vaš

o. Ante Gabrić, DL

Opet u svome Marapaiu

(Pisano u Morapaiu)

Evo neretvanske žabe opet u zemlji gdje palme cvatu. Vjerujte mi da sam bio presretan kad sam predvečer iz daljine ugledao palme moga dragog Morapaia.

Jedva sam mogao izraziti svoju sreću, a i sreću svojih vjernika i moje siročadi tu na misijskoj postaji. Mrak je već pao kad sam ja iz Calcutte ovamo stigao, no oni su čekali duge sate, kad će se pojaviti krhka urođenička lađica u Morapajskom kanalu. Bilo je suza radosnica... Donio sam im vaše pozdrave. Sve su htjeli znati: i o vama u mojoj domovini, o našim svećenicima, sjemeništarcima, Glasu

Koncila i Malom koncilu, jer su u njima vidjeli moju sliku.

Na putu sam malo obolio, no „na mlađu je, pa zaraslo“, pa će opet od sutra po mojim barama i kanalima. A mrvičak sam se oporavio. Vi ste me ono izvagali u uredništvu Glasa Koncila – 59 kg, a sada imam skoro – 60! Ne će još tigrovi na mene.

Čim sam stigao, javili su mi da je mali Ivica, sin našeg služe Tome, teško bolestan. Odmah sam ga otiašao pohoditi. I njega i staricu Mariju u obližnjem selu Banšpali. Od daleka puta bio sam malo umoran, no dajući blagoslov čovjek kao da se pomladи.

Da samo znadete kako mi je srce kucalo kad smo oko ponoći letjeli nad deltom rijeke Gangesa približavajući se gradu Calcutti. Tu i tamo koje malo

svjetlo po raštrkanim selima i onda svjetla velegrada Calcutte.

Ujutro sam imao zahvalnu misu, i za to dugo putovanje oko svijeta, i za toliku ljubav i dobrotu sviju vas. Sve kao da je letjelo pred mojim očima: od dolaska u Split, od onih prvih zagrljaja, od pohoda Korčuli, Metkoviću – i živima i našim dragim pokojnim roditeljima gore na groblju svetog Ivana – te onda širom domovine. I onda opet zagrljaji u Splitu kod rastanka, možda i zadnjeg za neke od nas. Iako daleko jedni od drugih, kako smo, ipak, blizu ljubavlju u Kristu, za njega i za duše.

Pozdrav i blagoslov svima i svakome od vašeg

o. Ante Gabrića
(Glas Koncila od 22. veljače 1970.)

IZ PORUKE SVETOG OCA FRANJE ZA XXXII. SVJETSKI DAN BOLESNIKA
[11. VELJAČE 2024.]

„Nije dobro da čovjek bude sam“

Liječiti bolesne liječeći odnose

„Bolesni, slabi i siromašni u središtu su Crkve i moraju također biti u središtu naše ljudske pozornosti i naših pastoralnih nastojanja. Ne smijemo to zaboraviti! Povjerimo se Blaženoj Djevici Mariji, Zdravlju Bolesnika, da nas zagovara i pomogne nam da budemo tvorci blizine i bratskih odnosa.“

„LIJEĆNICI BEZ GRANICA“

Médecins Sans Frontières (MSF), (eng. *Doctors Without Borders*) ili „Liječnici bez granica“ međunarodna je, nezavisna, medicinska i humanitarna organizacija koja pomaže ljudima pogodenima ratom, epidemijama, prirodnim i ljudskim katastrofama.

Organizaciju je u Francuskoj osnovala skupina liječnika i novinara 1971. godine. Sjedište organizacije nalazi se u Ženevi, a svoja predstavništva imaju diljem svijeta. Poznati su po svojim projektima u ratom zahvaćenim područjima i zemljama u razvoju koje se suočavaju s endemskim oboljenjima. Pružaju medicinsku pomoć ljudima pogodenima ratnim sukobima, epidemijama, katastrofama ili gdje nema sustava zdravstvene skrbi. Njihovi timovi sastoje se od desetaka tisuća zdravstvenih djelatnika, logističkoga i administrativnog osoblja. Vode se kodeksom medicinske etike i načelima nepristranosti, neovisnosti i neutralnosti. Danas su pokret od 68 000 ljudi.

1996. godine dobivaju Nagradu za mir u Seulu, a 1999. godine dobili su Nobelovu nagradu za mir.

Nude pomoć ljudima prema potrebi. Nije važno iz koje su zemlje, koje su vjeroispovjeti ili koja su im politička opredjeljenja. Prednost daju onima koji su u najozbiljnijoj i neposrednoj opasnosti. Njihova neovisnost temeljena je na izvorima finansiranja, jer 97 % donacija dolazi od fizičkih osoba koje doniraju male iznose za pomoć organizaciji. Pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, obavljaju operativne zahvate,

nabavljaju cjepiva i cijepe stanovništvo, ospozobljavaju bolnice i ambulante, provode razne sanitарne i prehrambene programe, bore se protiv epidemija, surađuju s centrima i organizacijama koje dobavljaju hranu, osiguravaju pomoć za mentalno zdravlje, a kad je to potrebno, osiguravaju i pitku vodu. U različitim programima liječe pacijente s infektivnim bolestima, kao što su tuberkuloza, bolest spavanja, AIDS, a osiguravaju i psihološku skrb.

Nastoji slobodno procijeniti potrebe, izravno pristupiti ljudima i pomoći. Ne zauzimaju strane u oružanim sukobima i održavaju jednaku distanciju prema svim zaraćenim stranama.

Preuzimaju odgovornost za sve što čine u odnosu prema pacijentima i donatorima, a odluke donoše transparentno. Svake godine objavljaju međunarodni izvještaj o aktivnostima te međunarodni finansijski izvještaj, s detaljima o svim aktivnostima u svakoj zemlji. Izvještaji prikazuju sve finansijske i operativne informacije te glavne izazove s ko-

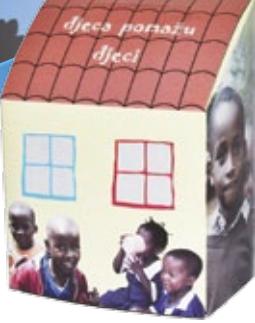
jima su bili suočeni tijekom prethodne godine.

Aktivnosti „Liječnika bez granica“ prije svega su medicinske prirode. Kvalitetna skrb za svakoga pojedinog pacijenta središte je njihova djelovanja. Nastoji pružiti visokokvalitetnu skrb i uvijek djelovati u najboljem interesu pacijenata. Međutim, kad sama medicinska skrb nije dovoljna, pružaju sklonište, vodu i sanitarnе uvjete, hranu te drugu pomoć. Njihova blizina ljudima u nevolji podrazumijeva dužnost podizanja svijesti o njihovoj nevolji, da bi u konačnici pomogli poboljšanju njihove situacije. Trude se skrenuti pozornost na ekstremne potrebe i patnju, kad je pristup medicinskoj njezi koja spašava živote onemogućen, kada njihovi timovi svjedoče ekstremnim činovima nasilja, kad su krizne situacije zanemarene ili kad je pružanje pomoći zlouprijebljeno.

Njihovi timovi provode neovisne procjene da bi utvrdili medicinske potrebe i procijenili koju pomoći pružiti. Redovito propituju vrijednost i učinak njihove pomoći, uzimajući u obzir ono što rade druge organizacije. Gdje god rade, susreću se s jedinstvenim okolnostima. Unatoč tomu slijede svoju standardnu proceduru, temeljenu na iskustvu i praksi, da bi njihovi resursi i stručnost bili iskorišteni s maksimalnim učinkom.

Brz i učinkovit odgovor na hitne slučajeve srž je njihova rada. Primjerice, ako stopa smrtnosti poraste u samo nekoliko tjedana, glavni zadatak je spasiti što više života u što kraćem vremenu. U pripravnosti uvijek imaju unaprijed pripremljenu opremu, da bi timovi mogli ponuditi brzu pomoć u spašavanju života – od kirurškog pribora do poljskih bolnica i ostalog.

Izvor: <https://www.msf.org>

ZA MISIJE I MISIONARE:

N. N. 300 KM * Školske sestre franjevke, Hercegovačke provincije 235 KM * Marija Marić 20 KM * Anto (Franje) Jurić 30 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Božo Soldo 50 KM * Danica Skoko 100 KM * N. N. 20 KM * Zdenko Azinović 200 KM * Grandis d.o.o. 200 EUR * Duško i Marijana Kuliš 500 EUR * Anica Kovaček 2700 EUR * Gospodarstvo Zdunić 50 EUR * Računovođa j.d.o.o. 20 EUR * Hmm Ugo Servis d.o.o. 100 EUR * Michieli-Tomić d.o.o. 500 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 50 EUR * Mislav Karoglan Sportaš 200 EUR * Ljilja Kvesić 405 EUR * Tekstil Mini d.o.o. 40 EUR * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Don Mate Munitić 30 EUR * Dentalni Laboratorij Ivana Bjelić 15 EUR * Sedam, Vl. Dragan Marjanović 50 EUR * Ceranka Trgovački Obrt 10 EUR * Termoproces d.o.o. 35 EUR * Udruga Gledati Srcem 147,66 EUR * Ivanka Nikolić 130 EUR * Samostan Svete Klare, Split 300 EUR * Marinko Hudolin 40 EUR * Dubravka Afrić 15 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Vinko Maroević 30 EUR * Ljubica Andelić 20 EUR * Katarina Miličević 100 EUR * Josip Lenkić 40 EUR * Kate Vujić 15 EUR * Nikola Planinić 100 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Mladenka Lovrović 20 EUR * Zlatka Korošec 20 EUR * Ante Matković 7 EUR * Tomislav Šarić 40 EUR * Nada Pejić 100 EUR * Hosana d.o.o. 500 EUR * Dijana Radanović 20 EUR * Josip Rajčić 6 EUR * Josip Rajčić 6 EUR * Ivana Jagatić 15 EUR * Miro Baković 5 EUR * Sanela Kučar 13,27 EUR * Darinka Gatar 8,63 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Vjeran Ivošević i Mirjana Ivošević 20 EUR * N.N. 160 EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Hrvoje Cerovac 50 EUR * Karolina Hrastović 40 EUR * Marija Jurić 200 EUR * Milena Zaninović 25 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Gordana Radošević 7,5 EUR * Dalibor Rom 30 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Marija Vuletić 15 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Marija Šoštaric 10 EUR * Marinko Hudolin 20 EUR * Zoran Arapović 15 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Kristina Mrzljak 10 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Tomislav Ivošević i Dragica Ivošević 20 EUR * Ana Drobac 30 EUR * Karolina Hrastović 40 EUR * N.N. 20 EUR * Ljiljana Benčak 25 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Ivan Baraćić 20 EUR * Jadranka Baćić-Katinic 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * Danijel Krizmanić 40 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 145 EUR * Dubravka Trgovac 7 EUR * Dragan Čorković 13,33 EUR * Vinko Klarić 50 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 5 EUR * Ivo Anić 100 EUR * Marijan Filjas 10 EUR * Rino Greblo 25 EUR * Goran Sušić 10 EUR * Marija Lešković 15 EUR *

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Višnja Marjanović 100 EUR + 110 EUR *

Valentina Vukelić 50 EUR * Ivkica Bakran 20 EUR * Željko Mršić 50 EUR * Klaudia Prodan Matešić 100 EUR * Klara Batina 15 EUR * Dragan Zrnić 50 EUR * Stjepan Šoštaric 150 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Zoya Zubčić 13,27 EUR * Zoran Marčinković 50 EUR * Željko Štimac 1200 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Pero Petanjak 15 EUR * Gordana Radošević 7,5 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Antal i Kornelija Balog 4 EUR * Magdalena Repar 100 EUR * Ružica Kučan 100 EUR * Davorka Šimanović 40 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Andrija Martinović 145 EUR * Zrinka Pulić 70 EUR * Sandra Španić 20 EUR * Veronika Radić 50 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Stipe Čizmić 10 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Zaposlenici OSA – e BiH 1.150 KM * Obitelj Marinka Brkić 23 KM * Natko Pavlić 20 EUR * Bioplast, Vl. Butara Bojan 100 EUR * Laura Lazić 20 EUR * Željko Vorgić 20 EUR * Župa sv. Katarine, Novjalja 750 EUR * Tomislav Mršić 50 EUR * Miroslav Tandarić 80 EUR * N.N. 80 EUR * Glas Koncila 150 EUR * Nikola Tomašević 100 EUR * Marija Galić 10 EUR * Župa sv. Stjepana prvomučenika, Prgomet 70 EUR * Pjevaci Betlehemske zvijezde Kaptol i Nova Ves 1845,72 EUR * Višnja Marjanović 227,65 EUR * Župa bl. Alojzija Stepinca, Kutina 280 EUR * Marija Nikolić 15 EUR * Župa sv. Mihaela arkandela, Gračani-Zagreb 707 EUR * Župa Svete Obitelji, Osijek 850 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Župa Gospe Fatimske, Labin 255 EUR * Župa sv. Barbare, Raša 70 EUR * Župa Rođenja BDM, Labin 222 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Župa Uznesenja BDM, Zagreb-Resnik 1435 EUR + 500 EUR * Župa sv. Mihovila arkandela, Vrsi i Poljica 400 EUR * ALEN Sambolec 15 EUR * Jelena Vurušić 30 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Kristina Skurić 40 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Benedikt Pehar 100 KM * Dinka Antić 200 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Božica Deželjin 10 EUR * Stjepan Harča 23 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR * Nikola Crnković 140 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Stjepan Harča 34 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Aneta Gotovac, studentica 300 KM * Ivanka Vidović 100 KM * Dom Zdravlja, Široki Brijeg 400 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Slavka Soldo 100 KM * Ana Keba 50 EUR * Paola Brletić 10 EUR * Mira Glasnović 15 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Nedjeljka Drnić 15 EUR * Petar Ćirko 13,27 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Mirjana Mikulić 200 KM * Osnovna škola Ivane Brlić Mažuranić, Humac-Ljubaški 233 KM * Ivanka Doko 25 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Anda Mihaljević 100 KM * N. N. 60 KM * Višnja Marjanović 100 EUR * Samanta Jadreško 30 EUR * Marija

Šelek 20 EUR * Marija Brozović 70 EUR * Ivanka Boras 26,54 EUR * Ankica Nenadić 20 EUR * Dubravko Tandarić 103 CHF * Dario Maradin 13,27 EUR * Osnovna škola Samobor 42 EUR * Zoran Marčinković 50 EUR * Dijana Kisić 50 EUR * Antoneta Težak 10 EUR * Danijela Dugan 100 EUR * Mihael Popinjač 15 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Jelena Vurušić 30 EUR * Niko Pilipović 26 EUR * Ana Jularić Galić 10 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Jela Barišić 100 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Mirjana Pavlović 50 EUR * Maja Cerić 50 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Anda Mrelj 13,27 EUR * Ljuba Filipović 100 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdic 9,95 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR * Anda Sloboda 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Franjo Stojić 50 KM * Zoran Žovko 140 EUR * Rudi Grubišić 100 EUR * Dragan Matijević 150 EUR * Katarina Budimir 100 EUR * Pero Petanjak 10 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Antonio Šiprak 10 EUR * Petra Kakša 40 EUR * Irena Maškarin 15,27 EUR * Ivan Švogor 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejčić 20 EUR * Biskupijska ustanova za uzdržavanje klera, Đakovo 3000 EUR * Stanko Martinović 1000 EUR * Nike Skrvaneli Karačić 30 EUR * Marijana Vilić 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Eva Damjanović 13,27 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * Ana Mihoci 10 EUR * Zvonko Jambrešić 300 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR * Iva Ilić 50 EUR * Andreja Strelec Dučak 15 EUR * Valentina Jurišić 120 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Nediljka Štimac 300 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Jelena Grgurović Perić 70 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Veronika Škegro 6,64 EUR * Marija Knežević 200 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Martina Klarić 200 EUR * Željka Miletić 40 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Iva Ilić 50 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Ana Mihoci 15 EUR * Ivanka Baketa 10 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Marija Mateša 20 EUR * Marijana Vilić Ivanković 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

N. N. svećenik iz Bosne 2.000 EUR * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Vera Latač 100 EUR * S. Dolores i prijatelji Malog Isusa 3000 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Leopold Preradović 15 EUR * Vladimir Sukser 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

S. Dolores i prijatelji Malog Isusa 500 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Ivica Filipović 160 EUR

28. veljače 1915. u Metkoviću je rođen

OTAC ANTE GABRIĆ

– svećenik, isusovac i misionar

Naš narod učinio je ponosnim zbog mnogih stvari koje je napravio.

Posjećivao je sela, susretao hindue, muslimane i protestante i svjedočio im Krista. Pripravljao je i krstio katekumene, obilazio siromahe i bolesne. Uvijek je nalazio vremena za pisma dobročiniteljima širom svijeta. Pomagao je svima, ne pitajući za vjeru ili nacionalnost, te gradio crkve, kapele, škole i bolnice, rješavao problem pitke vode. Organizirao je podizanje nasipa uz Ganges, gradnju putova i mostova. Iskreno je volio narod kojem je bio poslan. Podigao je mnoge škole, a talentiranu djecu slao na dodatno školovanje. Osnovao je misijsku postaju Maria Polli u Bošontiju, s vjerskim, zdravstvenim i humanitarnim ustanovama. Sagradio je ribnjake, koje još uvijek koriste za kupanje, kuhanje, pranje te za uzgoj ribe, proveo je ceste, donio i pitku vodu.

Za života je krstio tisuće ljudi, pomagao je bolesnima, a u svojem radu i humanitarnom djelovanju često je surađivao s Majkom Terezijom. Ljudima u čije živote je bio poslan pružio je veliku ljubav i sjećanje na njega još je uvijek živo.

Otac Ante Gabrić bio je radosni navjestitelj radosne vijesti, poznat po svojem humoru. Rado je dijelio svoje zgode, koje su prava inspiracija za život. U veljači, kad se prisjećamo zemaljskog rođendana duhovitoga, „mršavog metkovskog bakalara“, kako je običavao sam sebe nazivati, poticaj za razmišljanje i djelovanje neka nam budu neke od njegovih mudrih misli...

„Bog ima za tebe svjetlo za svaku sjenu, plan za svako srce, ključ za svaki problem, melem za svaku bolest.“

„Dajmo Isusu koliko god možemo, i – malo više nego možemo.“

„Umora tu nema. Svakog dana nova sreća, nova utjeha: dijeliti osmijeh, dijeliti pozdrave, dijeliti blagoslov.“

„Mislim da bez molitve ne može biti ne samo svećenički život, nego ni život drugog kršćanina. Možete staviti i najljepše žarulje, ali ne će biti svjetla ako električne instalacije nisu uključene u centralu. Tako je i s našim životom!“

„Križ, žrtva, pokora, samoodricanje, sve čudne riječi. Kad ih jednom shvatimo, zavolimo, provedemo u djelo, Bože dragi, koje li radosti u njima! Radost sve više raste. Križ je čuvan sreće.“

„Treba gorjeti i izgorjeti... a mi dimimo! Zašto ću ja dimiti, molim vas lijepo?!“

„Sve je slađe kad se dijeli, kad se daje. I darovi i život! Najslađe je kad sve možeš dati. To je poruka kalvarije.“